

מיתה.

והקשו על דברי רבא אלו, ממה שמצינו פייס גם בעבודה שלא נתקיים בה לא התנאי הראשון ולא התנאי השני, כלומר עבודה שאינה תמה, וגם כשרה בזר. שכן בפייס שני היו מפייסים מי שוחט, ושחיטה אינה עבודה תמה, וגם כשירה בזר.

ותירצו, שהסיבה שהיו מפייסים על השחיטה אף על פי שאינה עבודה תמה וגם כשרה בזר, כי היא תחילת עבודת הקרבן.

הוכחת מר זוטרא או רב אשי מהמשנה בפרק שלישי

בתחילת פרק שלישי מבואר, שמאחר שאסור לשחוט תמיד של שחר קודם היום, שנאמר "בְּיּוֹם זְבֻחַתְכֶם" (ויקרא י"ט ו'), לפיכך היה הממונה אומר, צאו וראו אם האיר המזרח, והגיע זמן השחיטה.

ומכאן למד מר זוטרא או רב אשי, שדווקא לצורך השחיטה היו צריכים לדעת אם הגיע היום, אבל כל שאר העבודות שהיו עושים קודם לשחיטת התמיד, יכלו לעשות גם בלילה, ובכלל זה סידור שני גזירי עצים.⁸

- והנה כבר נתבאר, שללשון ראשון, רבי יוחנן אמר, שזר שסידר שני גזירי עצים חייב, כי היא עבודת יום.

ואם כן, מהמשנה הזו, בה מבואר שסידור שני גזירי עצים היה בלילה, הקשה מר זוטרא או רב אשי על דברי רבי יוחנן.

- וכמו כן כבר נתבאר שללשון שני, רבי יוחנן אמר, שזר שסידר שני גזירי עצים חייב, כי היא עבודה תמה.

ואם כן, מהמשנה הנ"ל, בה מבואר, שסידור שני גזירי עצים היה בלילה, אמר מר זוטרא או רב אשי להביא ראיה לדברי רבי יוחנן, שכן אם עבודת לילה היא ולא תחילת עבודת יום, אין לומר שסידור האברים שביום הוא המשך אותה עבודה, [כסברת רב ולוי בדף כ"ד], אלא סידור שני גזירי העצים הוא גמר עבודת סידור העצים

⁸ ואף על גב דכתיב בבקר בבקר. יש לומר כיון דכתיב בבקר בבקר תרי זימני, נימא תן בקר לבקרו של לילה. [תוס'].